

7 stycznia 1932 r.

URZĄD PATENTOWY

A45d 1/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 12575.

Kl. 33 c 3.

Szymon Ekert
(Przemyśl, Polska).

Szczypce do ondulowania włosów, a zwłaszcza do robienia loków.

Zgłoszono 5 grudnia 1929 r.
Udzielono 29 września 1930 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku są szczypce do ondulowania włosów, a zwłaszcza do robienia loków, usuwające niedogodności i wady, jakie posiadają zwykłe, dotychczas powszechnie używane szczypce, względnie inne przyrządy do robienia loków.

Znane obecnie szczypce do ondulowania włosów, których rączka stanowi jedną całość z częścią nagrzewaną, mają tę wadę, że są ciężkie i że ogrzewają włosy tylko tak długo, dopóki się je przytrzymuje ręką, co jest bardzo niedogodne i uciążliwe. Ponadto, wskutek stosunkowo niezbyt wielkiego ciepła właściwego żelaza (około 0,1124) części nagrzane (szczęki) prędko stygną i wskutek tego wymagają częstego nagrzewania. Szczypce według wynalazku nie posiadają tych wad, ponieważ każde

ich ramię składa się z oddzielnych części: rączki oraz szczęki, dających się łączyć w jedną całość lub rozdzielać, przyczem szczęki, jako części nagrzewane, które mają za zadanie zwinąć pukiel włosów i ogrzewając go w tym stanie przez czas dłuższy, spowodować ondulację, wykonane są np. z glinu, a więc z metalu lekkiego i posiadającego znacznie większe ciepło właściwe (około 0,2122). Umożliwia to skuteczniejsze działanie wskutek powolniejszego stygnięcia, a więc mniej częste nagrzewanie. Ponadto specjalne urządzenie, opisane szczegółowo poniżej, umożliwia pozostawianie przez czas dłuższy we włosach lekkich, nagrzanych szczęk bez przytrzymywania ich ręką, przez co osiąga się, zwłaszcza przy robieniu loków, znacznie trwałe niż dotychczas rezultaty.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku, a mianowicie fig. 1 przedstawia szczypce w rzucie poziomym, fig. 2 — ich widok boczny, fig. 3 — przekrój według linii A—A, a fig. 4 — przekrój według linii B—B na fig. 1, fig. 5 — szczypce pomocnicze do przytrzymywania nagrzaných szczęk przyrządu we włosach.

Szczypce składają się z szczęk 1, 2, wykonanych z glinu, oraz z rączek 9, 9', zaopatrzonych w urządzenia pomocnicze. Szczeka 1 posiada kołowy przekrój poprzeczny, szczeka 2 — przekrój w kształcie połowy pierścienia kołowego, jak to jest zresztą najczęściej stosowane w znanych szczypcach do ondulowania. Oprócz tego szczęki 1, 2 zaopatrzone są w krótkie trzonki (nóżki 3, 3' o przekroju np. kwadratowym, które wchodzą w odpowiednie wgłębienia, wykonane w krótszych ramionach 5, 5' rączek 9, 9' połączonych ze sobą jak zwykle zapomocą przegubu. Trzonki (nóżki) 3, 3' posiadają z zewnętrznej strony wcięcie (żłobki) np. prostokątne 4, 4', w które wchodzić mogą końce dźwigni 6, 6', w celu przytrzymywania wstawionych w rączki szczęk 1, 2.

Rączki 9, 9' posiadają na krótszych swych ramionach 5, 5' widełkowate występy, w których osadzone są przegubowo na sworzniach dźwigni dwuramienne 6, 6', stanowiące kleszcze, ustalające szczęki 1, 2. Krótsze ramiona tych dźwigni wygięte są ku osi symetrii przyrządu i stanowią rodzaj zapadek, które mogą wchodzić w wycięcia 4, 4' nóżek (trzonków) 3, 3'. Na dłuższe ramiona dźwigni 6, 6' działają sprężyny płaskie 8, 8', rozchylające te ramiona, a więc usiłujące utrzymywać kleszcze w stanie zamkniętym. Końce tych dłuższych ramion dźwigni 6, 6' są zaopatrzone w kolce, na które nasadzone są krążki (guziki) drewniane 7, 7'. Przy naciśnięciu palcami na krążki 7, 7' kleszcze otwierają się i zwalniają trzonki (nóżki) 3, 3' tak, że szczęki 1 i 2 dają się wyjąć z ich

gniazd. Rączki 9, 9', wykonane są jak zwykle, z żelaza i mogą oczywiście posiadać okładziny z drzewa.

Sposób użycia opisanego przyrządu jest następujący. Szczypcami, po dostatecznem ich nagraniu, chwytą się pukiel włosów, zawija go odpowiednio, a następnie ujmują się i przytrzymuje zawinięty pukiel wraz ze szczękami 1, 2 zapomocą szczypców pomocniczych, uwidoczniionych na fig. 5, wreszcie otwiera się kleszcze 6, 6' i usuwa rączki 9, 9'. Szczęki 1, 2 zwolnione przez zapadki kleszczy 6, 6', wysuwają się swobodnie z gniazd znajdujących się w ramionach 5, 5' rączek i pozostają we włosach, ogrzewając je.

Konstrukcja szczypców pomocniczych przedstawiona jest na fig. 5 w widoku perspektywicznym. Szczypce te, jakkolwiek są częścią zupełnie oddzielną, stanowią integralną część przyrządu, będącego przedmiotem niniejszego wynalazku. Posiadają one dwie szczęki półwalcowe 10, 10' z lekkiego metalu o średnicy takiej, aby mogły mieścić w sobie szczęki 1, 2 wraz z nawiniętym na nie puklem włosów; te szczęki 10, 10' zaopatrzone są w okładziny drewniane 11, 11' w tym celu, aby nie parzyły skóry na głowie, lub karku, jak również, aby szczęki 1, 2 wolniej ostygły. Do usuwania pary, powstającej wskutek rozgrzania pukla włosów, służą otworki 14, umieszczone wzdłuż szczęk 10, 10'. Szczęki 10, 10' mieszczą się na końcach płytek 12, stanowiących ramiona szczypców pomocniczych, które są połączone przegubowo zapomocą sworznia i odwiniętych uszek i rozpięte sprężyną spiralną 13, utrzymując je w stanie zamkniętym.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Szczypce do ondulowania włosów, a zwłaszcza do robienia loków, znamienne tem, że ich szczęki (1, 2) nagrzewane i służące do zwijania i nagrzewania włosów,

wykonane są z metalu lekkiego i posiadającego stosunkowo duże ciepło właściwe, np. z glinu, wskutek czego wolniej stygną, przyczem stanowią one części oddzielne, które można zakładać w krótsze ramiona (5, 5') rączek (9, 9'), wykonanych np. z żelaza, i wyjmować z tych ramion w celu pozostawienia tychże szczęk przez czas dłuższy we włosach wraz z nawiniętym na nie puklem włosów.

2. Szczypce według zastrz. 1, znamienne tem, że ich szczęki (1, 2) posiadają trzonki (3, 3') np. o przekroju kwadratowym, które wchodzić w odpowiednie gniazda, wykonane w ramionach (5, 5') rączek (9, 9'), trzonki zaś (3, 3') są zaopatrzone we wcięcia (4, 4'), w które mogą wchodzić, w celu przytrzymania szczęk (1, 2) w ich gniazdach, noski zapadkowe kleszczy przytrzymujących.

3. Szczypce według zastrz. 1, 2, znamienne tem, że ramiona (5, 5') rączek (9, 9'), wykonanych np. z żelaza, posiadają kleszcze przytrzymujące, względnie zwalnające szczęki (1, 2), składające się z dwóch dźwigni dwuramiennych (6, 6'), rozpiętych sprężynami płaskimi (8, 8'), osad-

zonych przegubowo na ramionach (5, 5') i posiadających na jednym końcu noski zapadkowe, wchodzące we wcięcia (4, 4') trzonków (3, 3') szczęk (1, 2), a na drugim — kążki np. drewniane (7, 7') do otwierania kleszczy zapomocą palców.

4. Szczypce według zastrz. 1 — 3, znamienne tem, że do chwytania i przytrzymywania we włosach nagrzaną szczęk (1, 2) wraz z nawiniętym na nie puklem, po usunięciu rączek (9, 9') służą szczypce pomocnicze, stanowiące część oddzielną, składającą się z dwóch ramion (12) z lekkiego metalu, połączonych przegubowo i rozpiętych sprężyną, np. spiralną (13), które dźwigają na końcu szczęki półwalcowe (10, 10'), zaopatrzone w podłużne szeregi otworów (14) służących do odprowadzania wytwarzającej się pary oraz w okładziny drewniane (11, 11') zapobiegające oparzeniu skóry na głowie lub karku i opóźniające ostygnięcie szczęk (1, 2) jak również ogrzewanego pukała włosów.

Szymon Ekert.
Zastępca: Inż. W. Suchowiak,
rzecznik patentowy.

